

Тогавъ тѣ дваждѣ прибѣрзаха
Хванаха го и го вързаха
Прѣдъ сѣдника, го закараха и той го попита :
Какъ стана тая работа да не скрита.
Тогавъ Свѣти Теодоръ отговори
И тия думи повтори :

„Изгорихъ го, не се отричамъ
„Зарадъ Бога моего, защото го обичамъ
„Отъ тебе и отъ мжките не ме е страхъ
„Ако щешъ направи ме и на прахъ.
„Защото колкото и да ме мжчишъ,
„Отъ Исуса Христа не ще ме разлѣчишъ.
„Тозъ Христа, когото ти не проумѣвашъ
„Слѣпъ си, ако на идолъ се надѣвашъ!“

Тогавъ Сѣдника изпълни се съ гнѣвъ
И скокна расърденъ като лѣвъ,
Сиречь като асланъ рипна :

„Да го затворятъ въ тъмница!“ — викна
Да запечататъ и вратата добръ,
Вжтре отъ гладъ и жажда да умре.

И като го запрѣха въ тази тъмница
Никой му не даваше ни хлѣбецъ ни вода.

Прѣзъ ношъта Господъ му се яви и рече :
„Теодоре, избраний отъ свѣта, человѣче!
„Дерзай! Азъ съмъ съ тебе и се небой,
„Защото си отъ сега человекъ мой

„Остави на земята ястиѣ и питиѣто
„Защо ще се веселишъ съ менъ на небето!“
Това рече Господъ и ся не виде,
Съсъ слава голѣма на небето отиде.

И Свѣтій начена да пѣе и да се весели.
Дойдоха и ангели съ дрехи бѣли,
Съ него пѣяха и му пригласяха